Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE PREZESA TRYBUNAŁU

z dnia 6 maja 2014 r.*

Postępowanie w trybie przyśpieszonym

W sprawie C-181/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 kwietnia 2014 r., w postępowaniu karnym przeciwko

G,

PREZES TRYBUNAŁU,

uwzględniając propozycję J. Malenovskiego, sędziego sprawozdawcy,

po wysłuchaniu Y. Bota, rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67), zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. L 136, s. 34) (zwanej dalej „dyrektywą 2001/83").

2 Wniosek ten został złożony w ramach postępowania karnego wszczętego przeciwko G, któremu zarzuca się dokonanie sprzedaży mieszanek ziołowych zawierających w szczególności kannabinoidy syntetyczne, które w czasie wystąpienia okoliczności faktycznych postępowania głównego nie były objęte niemiecką ustawą o środkach odurzających (Betäubungsmittelgesetz).

3 W pierwszej instancji G został skazany przez Landgericht Itzehoe (Niemcy) na karę pozbawienia wolności w wymiarze czterech i pół roku oraz zapłatę grzywny w wysokości 200 000 EUR. Sąd ten uznał bowiem, że sprzedaż tych mieszanek stanowiła wprowadzenie do obrotu budzących wątpliwości produktów leczniczych w rozumieniu § 5 ust. 1 i § 4 ust. 17 Arzneimittelgesetz (niemieckiej ustawy o produktach leczniczych) i że z tego powodu G dopuścił się naruszenia § 95 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

4 G wniósł kasację do sądu odsyłającego.

* Język postępowania: niemiecki.

5 W tych okolicznościach Bundesgerichtshof postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r., zmienionej dyrektywą 2004/27/WE z dnia 31 marca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że substancje lub połączenia substancji w rozumieniu tego przepisu, które jedynie zmieniają funkcje fizjologiczne – a więc ich nie odzyskują lub nie poprawiają, należy uważać za produkt leczniczy tylko wtedy, gdy dają one korzyści terapeutyczne lub w każdym razie mają działanie powodujące pozytywną zmianę funkcjonowania organizmu? Czy pojęcie produktu leczniczego zawarte w dyrektywie nie obejmuje zatem substancji lub połączeń substancji, które są spożywane wyłącznie ze względu na swoje wywołujące stan odurzenia działanie psychoaktywne i są przy tym w każdym razie szkodliwe dla zdrowia?”.

6 Odrębnym pismem z dnia 8 kwietnia 2014 r. sąd odsyłający wniósł do Trybunału o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego przewidzianego w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

7 Uzasadniając wniosek, sąd odsyłający wskazał, że gdyby Trybunał miał odpowiedzieć twierdząco na pytanie prejudycjalne, G nie mógłby zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny, a tym samym niesłusznie byłby przetrzymywany w areszcie.

8 Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2014 r. trzecia izba Trybunału uznała, że wniosek sądu odsyłającego o objęcie niniejszej sprawy pilnym trybem prejudycjalnym przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i art. 107 regulaminu postępowania należy oddalić ze względu na to, że dyrektywa 2001/83, o której wykładnię się zwrócono, została przyjęta na podstawie art. 95 WE, obecnie art. 114 TFUE, który objęty jest tytułem VII części trzeciej traktatu FUE. Pilny tryb prejudycjalny zastrzeżony jest tymczasem jedynie do odesłań prejudycjalnych, które podnoszą jedną lub więcej kwestii dotyczących dziedzin, o których mowa w tytule V części trzeciej traktatu.

9 Niemniej zgodnie z art. 105 § 1 regulaminu postępowania w wyjątkowych przypadkach z urzędu, jeżeli charakter sprawy wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia, prezes Trybunału może postanowić, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, o rozpatrzeniu sprawy w trybie przyspieszonym przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału i art. 105 § 1 regulaminu postępowania.

10 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że przetrzymywanie G w areszcie zależy wyłącznie od odpowiedzi, której należy udzielić na pytanie zadane przez sąd odsyłający. Tymczasem art. 267 akapit czwarty TFUE przewiduje, że Trybunał stanowi w jak najkrótszym terminie, jeżeli sprawa zawisła przed sądem krajowym dotyczy osoby pozbawionej wolności.

11 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że charakter niniejszej sprawy uzasadnia rozpatrzenie jej w jak najkrótszym terminie.

12 Sprawę C-181/14 należy zatem z urzędu objąć trybem przyspieszonym.

Z powyższych względów Prezes Trybunału postanawia, co następuje:

Sprawa C-181/14 zostaje objęta z urzędu trybem przyspieszonym przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i art. 105 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

Podpisy